

Η οδηγία 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών, ειδικότερα δε τα άρθρα 1, παράγραφος 1, και 2, παράγραφος 7, αυτής έχουν την έννοια ότι, σε περίπτωση που ρήτρα προκηρύξεως διαγωνισμού είναι ασυμβίβαστη με την κοινοτική νομοθεσία περί δημοσίων συμβάσεων, η εσωτερική έννομη τάξη των κρατών μελών πρέπει να προβλέπει τη δυνατότητα προβολής αυτού του ασυμβίβαστου στο πλαίσιο των διαδικασιών προσφυγής που προβλέπει η οδηγία 89/665.

(¹) ΕΕ C 317 της 10.11.2001

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 18ης Μαρτίου 2004

στην υπόθεση C-342/01 (αίτηση του *Juzgado de lo Social nº 33 de Madrid* για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): *María Paz Merino Gómez κατά Continental Industrias del Caucho SA* (¹)

(Κοινωνική πολιτική — Ίση μεταχείριση μεταξύ ανδρών και γυναικών — Άδεια μητρότητας — Γυναίκα εργαζόμενη της οποίας η άδεια μητρότητας συμπίπτει με τις ετήσιες άδειες για το σύνολο του προσωπικού ως έχουν συμφωνηθεί με συλλογική συμφωνία σχετική με την ετήσια άδεια)

(2004/C 106/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-342/01, με αντικείμενο αίτηση του *Juzgado de lo Social nº 33 de Madrid* (Ισπανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ *María Paz Merino Gómez* και *Continental Industrias del Caucho SA*, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/104/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1993, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ L 307, σ. 18),

του άρθρου 11, σημείο 2, στοιχείο α', της οδηγίας 92/85/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων που αποβλέπουν στη βελτίωση της υγείας και της ασφάλειας κατά την εργασία των εγκύων, λεχώνων και γαλουχουσών εργαζομένων (δέκατη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ (ΕΕ L 348, σ. 1), και του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισεως ανδρών και γυναικών όσον αφορά την πρόσβαση στην απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/002, σ. 70), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. N. Cunha Rodrigues, προεδρεύοντα του τμήματος, J.-P. Puissochet και R. Schintgen, τις F. Macken και N. Colneric (εισηγήτρια), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 18 Μαρτίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/104/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1993, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, το άρθρο 11, σημείο 2, στοιχείο α', της οδηγίας 92/85/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων που αποβλέπουν στη βελτίωση της υγείας και της ασφάλειας κατά την εργασία των εγκύων, λεχώνων και γαλουχουσών εργαζομένων (δέκατη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ), και το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισεως ανδρών και γυναικών όσον αφορά την πρόσβαση στην απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι μια εργαζόμενη πρέπει να μπορεί να λαμβάνει την ετήσια άδειά της σε περίοδο διαφορετική αυτής της άδειάς της μητρότητας, ακόμα και σε περίπτωση που η περίοδος της άδειας μητρότητας συμπίπτει με αυτή που έχει καθοριστεί, γενικώς, με συλλογική σύμβαση, για τις ετήσιες άδειες του συνόλου του προσωπικού.

2) Το άρθρο 11, σημείο 2, στοιχείο α', της οδηγίας 92/85 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι καλύπτει και το δικαίωμα μιας εργαζομένης υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης για μεγαλύτερη ετήσια άδεια, όπως προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία, απ' ό,τι η προβλεπόμενη από την οδηγία 93/104 ελάχιστη άδεια.

(¹) JO C 317 du 10.11.2001